

วารสารวิชาการศรีปทุม ชลบุรี

ปีที่ 20 ฉบับที่ 1 เดือนกรกฎาคม ถึง กันยายน 2566

พฤติกรรมการท่องเที่ยววิถีใหม่อย่างรับผิดชอบของนักท่องเที่ยวชาวไทย
ในแหล่งท่องเที่ยวชายหาดบางแสน จังหวัดชลบุรี
RESPONSIBLE NEW NORMAL TOURISM BEHAVIORS OF TOURISTS
IN BANGSAEN BEACH TOURIST SITES, CHONBURI PROVINCE

รัศมีพร พยุงพงษ์, เจกิตาน์ ศรีสรवल*

Russameeporn Phayungpongse, J-kita Srisuan*

เจ้าหน้าที่ สำนักงานวิจัยและพัฒนานวัตกรรม มหาวิทยาลัยศรีปทุม วิทยาเขตชลบุรี,

e-Mail: 41970198@chonburi.spu.ac.th (Corresponding Author)

Staff, Office of Research and Innovation Development Sripatum University at Chonburi,

e-Mail: 41970198@chonburi.spu.ac.th (Corresponding Author)

(Received: 2023, June 8; Revised: 2023, July 8; Accepted: 2023, July 11)

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมการท่องเที่ยวและพฤติกรรมการท่องเที่ยววิถีใหม่อย่างรับผิดชอบของนักท่องเที่ยวชาวไทยในแหล่งท่องเที่ยวชายหาดบางแสน จังหวัดชลบุรี และเพื่อเปรียบเทียบลักษณะทางประชากรศาสตร์กับพฤติกรรมการท่องเที่ยววิถีใหม่อย่างรับผิดชอบของนักท่องเที่ยวชาวไทยในแหล่งท่องเที่ยวชายหาดบางแสน จังหวัดชลบุรี จำแนกตามลักษณะประชากรศาสตร์ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวชายหาดบางแสน จังหวัดชลบุรี จำนวน 400 คน ด้วยการสุ่มแบบบังเอิญ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามมีความเชื่อมั่นเท่ากับ .89 การวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติพรรณนา ได้แก่ การแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติอนุมาน ได้แก่ การทดสอบค่าที่ t test (Independent Sample) และการทดสอบค่าเอฟ F test (One way ANOVA) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 เมื่อพบความแตกต่างทำการทดสอบค่าเฉลี่ยรายคู่ด้วยวิธี Scheffe

*อาจารย์ประจำ สาขาวิชาการจัดการการท่องเที่ยวและไมซ์ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม วิทยาเขตชลบุรี,

e-Mail: 41970615@chonburi.spu.ac.th

Lecturer, Tourism and MICE Management, School of Liberal Arts, Sripatum University at Chonburi,

e-Mail: 41970615@chonburi.spu.ac.th

ผลการวิจัยพบว่าพฤติกรรมการท่องเที่ยววิถีใหม่อย่างรับผิดชอบของนักท่องเที่ยวชาวไทยในแหล่งท่องเที่ยวชายหาดบางแสน จังหวัดชลบุรี มีวัตถุประสงค์ของการท่องเที่ยวเพื่อพักผ่อนหย่อนใจมากที่สุด รองลงมาเพื่อธุรกิจ/ประชุมสัมมนา และกีฬา/ความบันเทิง ผู้ร่วมเดินทางมาท่องเที่ยวเป็นเพื่อนกับครอบครัวมากที่สุด รองลงมาคนรัก และเดินทางคนเดียว ช่วงวันที่เลือกเดินทางท่องเที่ยวคือ วันหยุดสุดสัปดาห์มากที่สุด รองลงมาวันหยุดนักขัตฤกษ์และวันธรรมดา มีรูปแบบเดินทางท่องเที่ยวแบบไปเช้า-เย็นกลับมากที่สุด และพักค้างคืน แหล่งข้อมูลที่ใช้ในการตัดสินใจท่องเที่ยวคือ เพื่อน/ครอบครัวมากที่สุด รองลงมาอินเทอร์เน็ตและโฆษณา/ประชาสัมพันธ์ ยานพาหนะที่ใช้เดินทางท่องเที่ยวในครั้งนี้เป็น รถมอเตอร์ไซด์ส่วนบุคคลมากที่สุด รองลงมารถจักรยานยนต์และรถโดยสารประจำทาง กิจกรรมระหว่างท่องเที่ยวเป็นกิจกรรมบนชายหาดมากที่สุดคือ พักผ่อนริมชายหาด และกิจกรรมทางน้ำมากที่สุดคือ เล่นน้ำทะเล นักท่องเที่ยวชาวไทยมีพฤติกรรมการท่องเที่ยววิถีใหม่อย่างรับผิดชอบในภาพรวมระดับปฏิบัติตนมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่านักท่องเที่ยวชาวไทยมีพฤติกรรมการท่องเที่ยววิถีใหม่อย่างรับผิดชอบระดับปฏิบัติตนมากทุกด้านเรียงลำดับได้ดังนี้ ด้านความปลอดภัย ด้านการรักษาสิ่งแวดล้อม ด้านการวางแผนเพื่อใช้บริการ ด้านเทคโนโลยี และนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีอายุต่ำกว่า 20 ปี มีพฤติกรรมการท่องเที่ยววิถีใหม่อย่างรับผิดชอบด้านเทคโนโลยีน้อยกว่าอายุ 21-30 ปี กับ 41-50 ปี อย่างมีนัยสำคัญ

คำสำคัญ: พฤติกรรมการท่องเที่ยว, พฤติกรรมการท่องเที่ยววิถีใหม่อย่างรับผิดชอบ

ABSTRACT

This research aimed to investigate tourism behavior and new tourism behavior with the focus on responsibility among Thai travelers in Bangsaen Beach, Chonburi. Demographic characteristics and new tourism behaviors of Thai travelers were also compared in this study. According to demographic characteristics, the sample group selected randomly consisted of 400 Thai tourists who traveled to Bang Sean Beach, Chonburi province. The research tool used in this study was a questionnaire with a reliability coefficient of .89. Data analysis was conducted using descriptive statistics, including frequency distribution, percentage, mean, standard deviation, and inferential statistics, including independent sample *t* test and one-way ANOVA *F* test. The statistical significance level was set at .05, and Scheffe's method was used to test pairwise mean differences when significant differences were found.

The research findings revealed that the new generation of responsible Thai tourists' behaviors in the tourism destination of Bangsaen Beach, Chonburi Province, prioritized relaxation

and leisure as their primary travel purpose, followed by business/conference, sports and entertainment. The most common travel companions for this trip were family members, followed by couples, friends and solo travelers. The most popular travel period was during the long weekends, followed by public holidays and regular weekdays. The factor influencing their travel decision-making primarily included friends/family, followed by the internet and advertising/promotion. The most commonly used mode of transportation for this trip was personal cars, followed by motorcycles and public transportations. The most popular activities during the trip were beachfront relaxation and sea-related activities. The new normal tourism behaviors of tourists was overall and all sides at high level. Safety had the highest mean, followed by environment, booking in advance, and technology. It was also found that Thai tourists under 20 exhibited less responsibly technology-oriented behavior compared to those aged 21-30 and 41-50, which was statistically significant.

Keywords: Tourism Behaviors, Responsible New Normal Tourism Behaviors

บทนำ

สถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อโคโรนาไวรัสสายพันธุ์ใหม่ 2019 หรือโควิด-19 ที่เกิดขึ้นทั่วโลกนับตั้งแต่เดือนมกราคม ปี 2020 ทำให้รัฐบาลของหลายประเทศต้องบังคับใช้มาตรการต่าง ๆ เพื่อควบคุมไม่ให้โรคแพร่กระจายและลดจำนวนผู้ติดเชื้อรายใหม่ มาตรการเหล่านี้เองนอกจากควบคุมเชื้อโรคแล้ว ยังส่งผลให้กิจกรรมทางเศรษฐกิจชะงักเนื่องจากประชาชนไม่สามารถดำเนินชีวิตได้ตามปกติ สร้างผลกระทบเป็นวงกว้างรวมถึงการท่องเที่ยวทุกตลาดไม่ว่าจะเป็น Inbound (ชาวต่างชาติเข้ามาเที่ยวเมืองไทย) Outbound (ชาวไทยเดินทางออกไปต่างประเทศ) และการท่องเที่ยวภายในประเทศการท่องเที่ยวเป็นหนึ่งในภาคเศรษฐกิจที่มีความสำคัญยิ่งของประเทศแต่ก็มีความเปราะบางต่อสถานการณ์ต่าง ๆ แม้ในช่วงเดือนมกราคม-กุมภาพันธ์ที่สถานการณ์การระบาดในไทยและหลายประเทศยังไม่รุนแรง อีกทั้งขณะนั้นรัฐบาลไทยเองยังไม่ได้ประกาศใช้พระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉินรวมถึงยังไม่ปิดสถานที่ต่าง ๆ และห้ามการเดินทางเข้าประเทศหรือข้ามจังหวัด ผลกระทบต่อการท่องเที่ยวก็เริ่มปรากฏให้เห็นแล้วเพราะนักท่องเที่ยวต่างชาติลดจำนวนลงเนื่องจากสถานการณ์ระบาดที่เกิดขึ้นในประเทศต้นทางรวมถึงมาตรการควบคุมต่าง ๆ ที่รัฐบาลของประเทศนั้น ๆ บังคับใช้ ด้วยเหตุนี้เองนักท่องเที่ยวชาวไทยที่จะเดินทางออกไปนอกประเทศก็ทยอยยกเลิกการเดินทางเนื่องจากกังวลเรื่องความปลอดภัยเพราะมีนักท่องเที่ยวชาวไทยที่ไปต่างประเทศแล้วติดเชื้อกลับมา แม้แต่นักท่องเที่ยวภายในประเทศเองก็มีความกังวลที่จะเดินทาง จากการสำรวจดัชนีความเชื่อมั่นผู้ประกอบการ

วารสารวิชาการศรีปทุม ชลบุรี

ปีที่ 20 ฉบับที่ 1 เดือนกรกฎาคม ถึง กันยายน 2566

ท่องเที่ยวไตรมาส 1/2563 พบว่าภูมิภาคที่ได้รับผลกระทบจากไวรัสโคโรนามากที่สุดคือ ภาคตะวันออก (รฟพัฒนา มัณฑะรุทน์, ออนไลน์, มปป.)

ยุทธศักดิ์ สุภสร (ออนไลน์, 2563) ผู้ว่าการการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ททท.) กล่าวว่า การแพร่ระบาดของโควิด-19 ทำให้อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของไทยได้รับผลกระทบแบบที่เรียกได้ว่าเป็นประวัติศาสตร์ บางคนมองว่าเป็นวิกฤติแต่ขณะเดียวกันก็เป็นโอกาสด้วย จึงน่าจะถือโอกาสนี้เปลี่ยนไปสู่ความยั่งยืนใช้วิกฤติให้เป็นโอกาสสร้างอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวไปสู่ความยั่งยืน นั่นก็คือการท่องเที่ยวอย่างรับผิดชอบซึ่งเป็นแนวทางการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ททท.) ดำเนินการอย่างต่อเนื่อง การท่องเที่ยวอย่างรับผิดชอบ (Responsible Tourism) ไม่ใช่เพียงแค่การใส่ใจในสิ่งแวดล้อมแต่ยังต้องให้ความสำคัญกับมิติในด้านสังคมและเศรษฐกิจด้วย โดยมี "BEST" เป็นอีกแนวคิดของการท่องเที่ยววิถีใหม่ New Normal เกิดขึ้นหลังโควิด-19 เป็นส่วนหนึ่งของการท่องเที่ยวอย่างรับผิดชอบและเป็นวัคซีนที่ดีที่สุดสำหรับการท่องเที่ยววิถีใหม่ ซึ่ง BEST ประกอบด้วย 1) B-Booking in Advance การจองเพื่อใช้บริการล่วงหน้า 2) E-Environment การรักษาสิ่งแวดล้อม 3) S-Safety ความปลอดภัย และ 4) T-Technology เทคโนโลยี นอกจากนี้ผู้ประกอบการต้องมีการปรับตัวเพื่อขับเคลื่อนการท่องเที่ยวอย่างรับผิดชอบไปพร้อมกัน โดย ททท. จะเป็นพี่เลี้ยงที่จะเข้ามาช่วยผู้ประกอบการในการสร้างความเข้มแข็งและเตรียมพร้อมรองรับพฤติกรรมนักท่องเที่ยวที่เปลี่ยนแปลงไปไม่ใช่เพียงแค่การตลาดเพียงอย่างเดียว จึงเชื่อมั่นว่าอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของไทยจะกลับมาและเข้มแข็งกว่าเดิม แต่ต้องอยู่บนพื้นฐานของความปลอดภัยและยั่งยืน Safe and Sustainable Future โดยมีการท่องเที่ยวอย่างรับผิดชอบเป็นแกนหลักของการท่องเที่ยววิถีใหม่ นักท่องเที่ยวเองก็ต้องมีความรับผิดชอบต่อตัวเอง สวมหน้ากากผ้าหรือหน้ากากอนามัย หมั่นล้างมือ เว้นระยะห่างทางสังคม และมีความรับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อมด้วยการหลีกเลี่ยงการใช้พลาสติกแบบครั้งเดียวทิ้ง โดยใช้ภาชนะส่วนตัว อาทิ แก้วน้ำ หลอด ซ้อนส้อม ซึ่งจะช่วยลดขยะและการแพร่เชื้อไปพร้อมกัน และต้องไม่ลืมที่จะเคารพวิถีชุมชนเข้าไปเที่ยวแต่ไม่เข้าไปเปลี่ยนแปลงเพื่อสร้างการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนไปพร้อมกัน

จากการศึกษาของรัศมีพร พยุงพงษ์ และเจกิตาน์ ศรีสรวล (2564, หน้า 99) ที่ศึกษาพฤติกรรมนักท่องเที่ยววิถีใหม่ของนักท่องเที่ยวชาวไทยในแหล่งท่องเที่ยวชายหาด อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี กลุ่มตัวอย่างเป็นนักท่องเที่ยวชาวไทย จำนวน 400 คน พบว่านักท่องเที่ยวชาวไทยเดินทางมาท่องเที่ยวชายหาด อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี มีพฤติกรรมท่องเที่ยววิถีใหม่ในภาพรวมมีการปฏิบัติตามการท่องเที่ยววิถีใหม่อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านมีการปฏิบัติตามการท่องเที่ยววิถีใหม่อยู่ในระดับมากทั้งด้านแหล่งท่องเที่ยวชายหาดและด้านนักท่องเที่ยว และนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีอายุ การศึกษา สถานภาพ และอาชีพต่างกัน มีพฤติกรรมท่องเที่ยววิถีใหม่แหล่งท่องเที่ยวชายหาด อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ และพบว่าศิลปิน พงศกรรังศิลป์ และพิมพ์ลภัส พงศกรรังศิลป์ (2561, หน้า 2813-2814) ที่ศึกษาพฤติกรรมและความรับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อมของนักท่องเที่ยวชาวไทยในแหล่งท่องเที่ยวทางทะเลและชายหาด กรณีศึกษา เกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี กลุ่ม

ตัวอย่างเป็นนักท่องเที่ยวชาวไทย จำนวน 400 คน พบว่าลักษณะส่วนบุคคลของนักท่องเที่ยวชาวไทย ได้แก่ อายุ สถานภาพสมรส จำนวนผู้ใหญ่ในบ้าน ระดับการศึกษา สถานการณ์ทำงาน การเป็นสมาชิกสมาคมเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม และการบริจาคเงินให้กับสมาคมหรือองค์กรด้านสิ่งแวดล้อมมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจต่อสิ่งแวดล้อมของนักท่องเที่ยวชาวไทยอย่างมีนัยสำคัญ และพฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทย ได้แก่ วัตถุประสงค์การเดินทาง และจำนวนสมาชิกในการเดินทางมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจต่อสิ่งแวดล้อมอย่างมีนัยสำคัญ ด้วยเหตุผลที่กล่าวมาข้างต้นและปัจจุบันประเทศไทยอยู่ในช่วงการผ่อนคลายการเดินทางท่องเที่ยวภายในประเทศทำให้ผู้วิจัยสนใจศึกษาพฤติกรรมการท่องเที่ยววิถีใหม่อย่างรับผิดชอบของนักท่องเที่ยวชาวไทยในแหล่งท่องเที่ยวชายหาดบางแสน จังหวัดชลบุรี

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทยในแหล่งท่องเที่ยวชายหาดบางแสน จังหวัดชลบุรี
2. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการท่องเที่ยววิถีใหม่อย่างรับผิดชอบของนักท่องเที่ยวชาวไทยในแหล่งท่องเที่ยวชายหาดบางแสน จังหวัดชลบุรี
3. เพื่อเปรียบเทียบลักษณะทางประชากรศาสตร์กับพฤติกรรมการท่องเที่ยววิถีใหม่อย่างรับผิดชอบของนักท่องเที่ยวชาวไทยในแหล่งท่องเที่ยวชายหาดบางแสน จังหวัดชลบุรี จำแนกตามลักษณะประชากรศาสตร์

สมมติฐานของการวิจัย

1. นักท่องเที่ยวชาวไทยในแหล่งท่องเที่ยวชายหาดบางแสน จังหวัดชลบุรี มีพฤติกรรมการท่องเที่ยววิถีใหม่อย่างรับผิดชอบอยู่ในระดับมาก
2. ลักษณะทางประชากรศาสตร์นักท่องเที่ยวชาวไทยในแหล่งท่องเที่ยวชายหาดบางแสน จังหวัดชลบุรีที่ต่างกันมีพฤติกรรมการท่องเที่ยววิถีใหม่อย่างรับผิดชอบแตกต่างกัน

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ ผู้วิจัยดำเนินการวิจัย ดังนี้

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย ตัวแปรอิสระ ได้แก่ ลักษณะทางประชากรศาสตร์ (เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ) และพฤติกรรมการท่องเที่ยว (วัตถุประสงค์ของการท่องเที่ยว สมาชิกร่วมท่องเที่ยว ช่วงเวลาท่องเที่ยว รูปแบบการท่องเที่ยว ข้อมูลแหล่งท่องเที่ยว พาหนะที่ใช้การท่องเที่ยว กิจกรรมระหว่าง

วารสารวิชาการศรีปทุม ชลบุรี

ปีที่ 20 ฉบับที่ 1 เดือนกรกฎาคม ถึง กันยายน 2566

ท่องเที่ยว) ตัวแปรตาม คือพฤติกรรมการท่องเที่ยววิถีใหม่อย่างรับผิดชอบ (การวางแผนเพื่อใช้บริการ การรักษาสิ่งแวดล้อม ความปลอดภัย เทคโนโลยี)

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง เป็นนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวชายหาดบางแสน จังหวัดชลบุรีที่ไม่ทราบขนาดประชากรที่แน่นอน ผู้วิจัยกำหนดระดับความเชื่อมั่นเท่ากับร้อยละ 95 มีค่าความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับได้ร้อยละ 5 ขนาดกลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คน ได้จากคอกเชเรน (Cochran, 1977, p. 76) ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ การพิทักษ์สิทธิ์กลุ่มตัวอย่างผู้วิจัยเสนอเครื่องมือในการวิจัยและโครงการวิจัยต่อคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในคน มหาวิทยาลัยศรีปทุม วิทยาเขตชลบุรี เอกสารรับรองที่ DPE. NO. SPUCIRB-2023-001

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถามที่มีคำถามแบบปลายปิด แบ่งเป็น 3 ส่วน ดังนี้ ส่วนที่ 1 ลักษณะทางประชากรศาสตร์ จำนวน 4 ข้อ คำถามมีลักษณะเลือกตอบได้ข้อหนึ่งข้อใดในตัวเลือก 2 ตัวเลือก และเลือกตอบได้ข้อหนึ่งข้อใดในตัวเลือกหลายตัวเลือก ส่วนที่ 2 พฤติกรรมการท่องเที่ยว จำนวน 7 ข้อ คำถามมีลักษณะเลือกตอบได้ข้อหนึ่งข้อใดในตัวเลือก 2 ตัวเลือก เลือกตอบได้ข้อหนึ่งข้อใดในตัวเลือกหลายตัวเลือก และเลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ ส่วนที่ 3 พฤติกรรมการท่องเที่ยววิถีใหม่อย่างรับผิดชอบ จำนวน 22 ข้อ คำถามมีลักษณะเลือกตอบตามระดับการปฏิบัติตน 5 ระดับ ดังนี้ 1=ปฏิบัติตนน้อยที่สุด 2=ปฏิบัติตนน้อย 3=ปฏิบัติตนปานกลาง 4=ปฏิบัติตนมาก 5=ปฏิบัติตนมากที่สุด ใช้เกณฑ์การแปลผลค่าเฉลี่ย (บุญชม ศรีสะอาด, 2560, หน้า 121) คือ 1.00-1.50 หมายถึงปฏิบัติตนน้อยที่สุด 1.51-2.50 หมายถึงปฏิบัติตนน้อย 2.51-3.50 หมายถึงปฏิบัติตนปานกลาง 3.51-4.50 หมายถึงปฏิบัติตนมาก 4.51-5.00 หมายถึงปฏิบัติตนมากที่สุด และทดสอบคุณภาพเครื่องมือโดยนำแบบสอบถามให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Index of Congruency: IOC) มีค่าความสอดคล้องเท่ากับ .78 จากนั้นนำไปทดลองใช้กับประชากรที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง (Try Out) จำนวน 30 คน และคำนวณหาค่าความเชื่อมั่นด้วยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาร์ค (Cronbach, 1990 p. 152) ได้เท่ากับ .89

การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูลด้วยแบบสอบถามกับนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวชายหาดบางแสน จังหวัดชลบุรี ในเดือนมีนาคม 2566

การวิเคราะห์ข้อมูล ใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางคอมพิวเตอร์ในการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติพรรณนา ได้แก่ การแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติอนุมาน ได้แก่ การทดสอบค่าที่ t test (Independent Sample) และการทดสอบค่าเอฟ F test (One way ANOVA) กำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพบความแตกต่างทำการทดสอบค่าเฉลี่ยรายคู่ด้วยวิธี Scheffe (กัลยา วานิชย์บัญชา, 2561, หน้า 104-118)

ผลการวิจัย

1. **ลักษณะประชากรศาสตร์** นักท่องเที่ยวชาวไทยที่ตอบแบบสอบถามเป็นหญิง จำนวน 231 คน คิดเป็นร้อยละ 57.80 และชาย จำนวน 44.80 มีอายุ 21-30 ปี จำนวน 207 คน คิดเป็นร้อยละ 51.70 อายุ 31-40 ปี จำนวน 84 คน คิดเป็นร้อยละ 21.00 และต่ำกว่าหรือเท่ากับ 20 ปี จำนวน 58 คน คิดเป็นร้อยละ 14.50 สถานภาพโสด จำนวน 297 คน คิดเป็นร้อยละ 74.30 และสมรส จำนวน 103 คน คิดเป็นร้อยละ 25.80 ประกอบอาชีพรับจ้าง จำนวน 148 คน คิดเป็นร้อยละ 37.00 นักเรียน/นักศึกษา จำนวน 107 คน คิดเป็นร้อยละ 26.80 และค้าขาย/ประกอบธุรกิจส่วนตัว จำนวน 91 คน คิดเป็นร้อยละ 22.80

2. ผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย มีดังนี้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย ข้อ 1 ที่กล่าวว่าเพื่อศึกษาพฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทยในแหล่งท่องเที่ยวชายหาดบางแสน จังหวัดชลบุรี พบว่านักท่องเที่ยวชาวไทยมีวัตถุประสงค์ของการท่องเที่ยว ณ ชายหาดบางแสน จังหวัดชลบุรี เพื่อพักผ่อนหย่อนใจ จำนวนมากที่สุด 384 คน คิดเป็นร้อยละ 96.00 เพื่อธุรกิจ/ประชุมสัมมนา จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 2.30 และกีฬาและความบันเทิง จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 1.30 ผู้ร่วมเดินทางมาท่องเที่ยวในครั้งนี้เป็นเพื่อนกับครอบครัว จำนวนเท่ากัน 163 คน คิดเป็นร้อยละ 40.80 คนรัก จำนวน 57 คน คิดเป็นร้อยละ 14.20 และเดินทางคนเดียว จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 4.30 ช่วงวันที่เลือกเดินทางท่องเที่ยวคือ วันหยุดสุดสัปดาห์ จำนวนมากที่สุด 262 คน คิดเป็นร้อยละ 65.50 วันหยุดนักขัตฤกษ์ จำนวน 91 คน คิดเป็นร้อยละ 22.80 และวันธรรมดา จำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 11.80 มีรูปแบบเดินทางท่องเที่ยวแบบไปเช้า-เย็นกลับ จำนวนมากที่สุด 271 คน คิดเป็นร้อยละ 67.80 และพักค้างคืน จำนวน 129 คน คิดเป็นร้อยละ 32.30 แหล่งข้อมูลที่ใช้ในการตัดสินใจท่องเที่ยวคือ เพื่อน/ครอบครัว มากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 57.50 อินเทอร์เน็ต คิดเป็นร้อยละ 28.90 และโฆษณา/ประชาสัมพันธ์ คิดเป็นร้อยละ 8.10 ยานพาหนะที่ใช้เดินทางท่องเที่ยวในครั้งนี้คือ รถยนต์ส่วนบุคคล จำนวนมากที่สุด 271 คน คิดเป็นร้อยละ 67.80 รถจักรยานยนต์ จำนวน 66 คน คิดเป็นร้อยละ 16.50 และรถโดยสารประจำทาง จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 8.50 กิจกรรมระหว่างท่องเที่ยวเป็นกิจกรรมบนชายหาดมากที่สุดคือ พักผ่อนริมหาด คิดเป็นร้อยละ 37.10 และกิจกรรมทางน้ำมากที่สุดคือ เล่นน้ำทะเล คิดเป็นร้อยละ 22.60

วัตถุประสงค์ของการวิจัย ข้อ 2 ที่กล่าวว่าเพื่อศึกษาพฤติกรรมการท่องเที่ยววิถีใหม่อย่างรับผิดชอบของนักท่องเที่ยวชาวไทยในแหล่งท่องเที่ยวชายหาดบางแสน จังหวัดชลบุรี พบว่านักท่องเที่ยวชาวไทยมีพฤติกรรมการท่องเที่ยววิถีใหม่อย่างรับผิดชอบในภาพรวมระดับปฏิบัติตนมาก ($\bar{X}=3.90$, $SD=0.44$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่านักท่องเที่ยวชาวไทยมีพฤติกรรมการท่องเที่ยววิถีใหม่อย่างรับผิดชอบระดับปฏิบัติตนมากทุกด้าน เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อยดังนี้ ด้านความปลอดภัย ($\bar{X}=4.09$, $SD=0.65$) ด้านการรักษาสิ่งแวดล้อม

($\bar{X}=4.01$, $SD=0.44$) ด้านการวางแผนเพื่อใช้บริการ ($\bar{X}=3.80$, $SD=0.65$) และด้านเทคโนโลยี ($\bar{X}=3.57$, $SD=0.72$)

วัตถุประสงค์ของการวิจัย ข้อ 3 ที่กล่าวว่าเพื่อเปรียบเทียบลักษณะทางประชากรศาสตร์กับพฤติกรรมการท่องเที่ยววิถีใหม่อย่างรับผิดชอบของนักท่องเที่ยวชาวไทยในแหล่งท่องเที่ยวชายหาดบางแสน จังหวัดชลบุรี จำแนกตามลักษณะประชากรศาสตร์ พบว่านักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีอายุต่างกันมีพฤติกรรมการท่องเที่ยววิถีใหม่อย่างรับผิดชอบด้านเทคโนโลยีแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($F=5.277^*$, $p=.001$) โดยนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีอายุต่ำกว่า 20 ปี ($\bar{X}=3.24$) มีพฤติกรรมการท่องเที่ยววิถีใหม่อย่างรับผิดชอบด้านเทคโนโลยีน้อยกว่าอายุ 21–30 ปี ($\bar{X}=3.66$) กับ 41–50 ปี ($\bar{X}=3.65$) อย่างมีนัยสำคัญ

อภิปรายผล

พฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทยในแหล่งท่องเที่ยวชายหาดบางแสน จังหวัดชลบุรีมีวัตถุประสงค์เพื่อพักผ่อนหย่อนใจ เพื่อนกับครอบครัวเป็นผู้ร่วมเดินทางมาท่องเที่ยว มีรูปแบบเดินทางท่องเที่ยวแบบไปเช้า-เย็นกลับ ใช้รถยนต์ส่วนบุคคลเป็นพาหนะในการเดินทางท่องเที่ยวครั้งนี้ ช่วงวันที่เลือกเดินทางท่องเที่ยวคือ วันหยุดสุดสัปดาห์ แหล่งข้อมูลที่ใช้ในการตัดสินใจท่องเที่ยวคือ เพื่อน/ครอบครัว และกิจกรรมระหว่างท่องเที่ยวเป็นกิจกรรมบนชายหาดคือ พักผ่อนริมชายหาด มากที่สุด และกิจกรรมทางน้ำคือ เล่นน้ำทะเลมากที่สุด สอดคล้องกับ รัศมีพร พยุงพงษ์ และเจกิตาน์ ศรีสรवल (2564, หน้า 97-98) ที่ศึกษาพฤติกรรมการท่องเที่ยววิถีใหม่ของนักท่องเที่ยวชาวไทยในแหล่งท่องเที่ยวชายหาด อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี กลุ่มตัวอย่างเป็นนักท่องเที่ยวชาวไทย จำนวน 400 คน พบว่านักท่องเที่ยวชาวไทยเดินทางมาท่องเที่ยวชายหาด อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี ใช้พาหนะในการเดินทางเป็นรถยนต์ส่วนบุคคล ลักษณะความสัมพันธ์ของกลุ่มบุคคลที่ร่วมเดินทางเป็นครอบครัว รูปแบบการพักผ่อนเพื่อท่องเที่ยวชายหาดแบบไปเช้า-กลับเย็น กิจกรรมบนชายหาดและกิจกรรมทางน้ำที่ปฏิบัติระหว่างท่องเที่ยวคือ นั่งเล่นบนชายหาดและว่ายน้ำ และยังสอดคล้องกับ ชิดชนก ศรีเมือง, 2561, หน้า 39-42) ที่ศึกษาพฤติกรรมและความคาดหวังของนักท่องเที่ยวในการท่องเที่ยวทางทะเลภาคตะวันออก กลุ่มตัวอย่างเป็นนักท่องเที่ยวชาวไทยทั้งคนในพื้นที่และต่างพื้นที่ที่เดินทางมาท่องเที่ยวในภาคตะวันออก จำนวน 400 คน พบว่าส่วนใหญ่มีวัตถุประสงค์ในการเดินทางมาท่องเที่ยวพักผ่อน เดินทางมากับครอบครัว ช่วงวันที่เลือกเดินทางท่องเที่ยวคือ วันหยุดสุดสัปดาห์ การได้รับข้อมูลแหล่งท่องเที่ยวจากเพื่อนและญาติมากที่สุดทั้งในจังหวัดชลบุรี ระยอง จันทบุรี และตราด

นักท่องเที่ยวชาวไทยมีพฤติกรรมการท่องเที่ยววิถีใหม่อย่างรับผิดชอบในภาพรวมมีการปฏิบัติตนระดับมากเป็นเพราะนักท่องเที่ยวได้รับข้อมูลการรักษาความปลอดภัยของตนเองให้พ้นจากการได้รับเชื้อโควิด-19 จากกระทรวงสาธารณสุขและการประชาสัมพันธ์การปฏิบัติตนขณะอยู่ในพื้นที่แหล่งท่องเที่ยว สอดคล้องกับ รัศมีพร

พยุ่งพงษ์ และเจกิตาน์ ศรีสรพล (2564, หน้า 98) พบว่านักท่องเที่ยวชาวไทยเดินทางมาท่องเที่ยวชายหาด อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี มีพฤติกรรมท่องเที่ยววิถีใหม่ในภาพรวมมีการปฏิบัติตามการท่องเที่ยววิถีใหม่อยู่ในระดับมาก

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่านักท่องเที่ยวชาวไทยมีพฤติกรรมการท่องเที่ยววิถีใหม่อย่างรับผิดชอบ ปฏิบัติตนระดับมากทุกด้านเรียงตามลำดับดังนี้ ด้านความปลอดภัย ด้านการรักษาสิ่งแวดล้อม ด้านการวางแผนเพื่อใช้บริการ และด้านเทคโนโลยี สอดคล้องกับ ไตรเทพ วิษย์โกวิทเทน, มารุต สุขสมจิตร, อลงกต อินทรชาติ, กนกวรรณ ขาวดอน, อรรถวุฒิ กันทะวงศ์ และสาโรจน์ เริ่มดำริห์ (2564, หน้า 182-183) ที่ศึกษาการท่องเที่ยวทางทะเลและชายฝั่งวิถีใหม่ภายหลังการระบาดของโรคโควิด-19 ในประเทศไทย กล่าวว่าสถานการณ์การแพร่ระบาดของไวรัสโควิด-19 ก่อให้เกิดแนวทางปฏิบัติของการท่องเที่ยวทางทะเลและชายฝั่งวิถีใหม่ มาตรการด้านสาธารณสุขทำให้นักท่องเที่ยวเกิดความเชื่อมั่น ซึ่งมาตรการต่าง ๆ จากความร่วมมือของภาครัฐ ภาคเอกชน ผู้ประกอบการและตัวนักท่องเที่ยว เช่น มาตรฐานความปลอดภัยด้านสุขอนามัยและมาตรฐานการให้บริการที่มีคุณภาพของสถานประกอบการ SHA และSHA+ มาตรการภาครัฐที่ช่วยในการควบคุม กำกับ ดูแลพื้นที่ให้บริการทั้งพื้นที่ชายหาดและพื้นที่อื่นที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมการท่องเที่ยว เช่น การเว้นระยะห่างทางสังคม การจัดโซนพื้นที่ให้บริการ การควบคุมเรื่องความหนาแน่นของนักท่องเที่ยว ส่วนนักท่องเที่ยวควรร่วมมือในการดูแลตนเองด้วยการสวมหน้ากากอนามัย ใช้แอลกอฮอล์เพื่อการฆ่าเชื้อเป็นประจำ มาตรการต่าง ๆ มีส่วนสำคัญทำให้ประเทศไทยกลับมาเปิดรับนักท่องเที่ยวได้อย่างมั่นใจในความปลอดภัยด้านสุขอนามัยจากโควิด-19 ซึ่งเป็นแนวทางในการจัดการทรัพยากรเพื่อการท่องเที่ยวทางทะเลและชายฝั่งวิถีใหม่อย่างยั่งยืน

นักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีอายุต่างกันมีพฤติกรรมการท่องเที่ยววิถีใหม่อย่างรับผิดชอบด้านเทคโนโลยีแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญโดยนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีอายุต่ำกว่า 20 ปี มีพฤติกรรมการท่องเที่ยววิถีใหม่อย่างรับผิดชอบด้านเทคโนโลยีน้อยกว่าอายุ 21-30 ปี กับ 41-50 ปี อาจเป็นเพราะนักท่องเที่ยวกลุ่มอายุ 21 ปีขึ้นไปมีการสืบค้นข้อมูลเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวบนเครือข่ายอินเทอร์เน็ตล่วงหน้าก่อนการเดินทางเพื่อเป็นข้อมูลประกอบการตัดสินใจเลือกสถานที่ท่องเที่ยวและวางแผนการเดินทางท่องเที่ยวเพื่อป้องกันปัญหาที่อาจจะเกิดขึ้นระหว่างการเดินทาง เช่น ปัญหาการจราจร ปัญหาความหนาแน่นของจำนวนนักท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยว เป็นต้น สอดคล้องกับ รัชมีพร พยุ่งพงษ์ และเจกิตาน์ ศรีสรพล (2564, หน้า 99) พบว่านักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีอายุต่างกันมีพฤติกรรมท่องเที่ยววิถีใหม่แหล่งท่องเที่ยวชายหาด อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรีแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ และยังสอดคล้องกับ ศิวฤทธิ์ พงศกรรังศิลป์ และพิมพ์ลภัส พงศกรรังศิลป์ (2561, หน้า 2813-2814) ที่ศึกษาพฤติกรรมและความรับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อมของนักท่องเที่ยวชาวไทยในแหล่งท่องเที่ยวทางทะเลและชายหาด กรณีศึกษาเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี กลุ่มตัวอย่างเป็นนักท่องเที่ยวชาวไทย จำนวน 400 คน พบว่าอายุมีความสัมพันธ์กับความรับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อมของนักท่องเที่ยวชาวไทยอย่างมีนัยสำคัญ

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

หน่วยงานด้านการท่องเที่ยวควรสนับสนุนให้สถานประกอบการจัดรายการส่งเสริมการท่องเที่ยวด้วยการมอบส่วนลดทางการค้าหรือของสมนาคุณสำหรับนักท่องเที่ยวที่ใช้เทคโนโลยีในการเดินทางท่องเที่ยวอย่างเหมาะสม

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

ควรศึกษาเพิ่มเติมประเด็นการปรับพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวหลังสถานการณ์โควิด-19

บรรณานุกรม

กัลยา วานิชย์บัญชา. (2561). *สถิติสำหรับงานวิจัย* (พิมพ์ครั้งที่ 12). กรุงเทพฯ: สามลดา.

ชิดชนก ศรีเมือง. (2561). *พฤติกรรมและความคาดหวังของนักท่องเที่ยวในการท่องเที่ยวทางทะเล*

ภาคตะวันออก. บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ.

ไตรเทพ วิชัยโกวิทเทน, มารุต สุขสมจิตร, อลงกต อินทรชาติ, กนกวรรณ ขาวด่อน, อรรถวุฒิ กันทะวงศ์ และ

สาโรจน์ เริ่มดำรง. (2564). การท่องเที่ยวทางทะเลและชายฝั่งวิถีใหม่ ภายหลังการระบาดของโรค

โควิด-19 ในประเทศไทย. *วารสารธรรมศาสตร์*, 40(3), หน้า 161-190.

บุญชม ศรีสะอาด. (2560). *การวิจัยเบื้องต้น* (พิมพ์ครั้งที่ 10). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.

ยุทธศักดิ์ สุกสร. (2563). *ท่องเที่ยว "วิถีใหม่" อย่างรับผิดชอบ* (ออนไลน์). เข้าถึงได้จาก:

<https://d.dailynews.co.th/travel/791737/> [2565, พฤศจิกายน 21].

รพีพัฒน์ มั่นชนะรัตน์. (มปป.). *สถานการณ์การท่องเที่ยวในวิกฤต COVID-19* (ออนไลน์). เข้าถึงได้จาก:

<https://www.cea.or.th/th/single-research/cultural-heritage-tourism-industry-covid-19>
[2565, พฤศจิกายน 18].

รัศมีพร พยุงพงษ์ และเจกิตาน์ ศรีสรพล. (2564). พฤติกรรมการท่องเที่ยววิถีใหม่ของนักท่องเที่ยวชาวไทย

ในแหล่งท่องเที่ยวชายหาด อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี. *วารสารวิชาการศรีปทุม ชลบุรี*, 17(3),
หน้า 92-101.

ศิวฤทธิ์ พงศกรรังศิลป์ และพิมพ์ลภัส พงศกรรังศิลป์. (2561). พฤติกรรมและความรับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อม

ของนักท่องเที่ยวชาวไทยในแหล่งท่องเที่ยวทางทะเลและชายหาด กรณีศึกษา เกาะสมุย จังหวัด

สุราษฎร์ธานี. *วารสารอิเล็กทรอนิกส์ Veridian มหาวิทยาลัยศิลปากร (มนุษยศาสตร์สังคมศาสตร์
และศิลปะ)*, 11(2), หน้า 2801-2817.

Cochran, W.G. (1963). *Sampling Techniques*. New York: John Wiley & Sons.

Cronbach, L.J. (1990). *Essentials of Psychological Testing* (5th ed.). New York: Harper Collins.